

Nemcsak a ki-kiköpdösött arannyal és cseréppel
vall meg tartós titkokat a föld,
tartós igazat a Bolygó,
a Múlt —

Illendőbb volt mégis előbb a tréfa, majd a csönd közöttünk.

Ültünk Olimpuszon szerényen, mi: a Jövő,
Mi: a Remény, Mi: az Ítélet.
Dicsérve a sült gesztenyét, majd körbe-adva
a dóznit s a papírt
már azoknak, akik tudtak még sodorni.

